

henvise til min besvarelse af 31. marts 2004 på spørgsmål nr. S 2953 stillet af samme spørger.

Afgørelser om udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 2, træffes på grundlag af f.eks. oplysninger fra den pågældende udlænding selv eller fra politiet – efterretningstjenesterne kan i medfør af udlændingelovens § 45 a, stk. 2, uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om den pågældende, i det omfang videregivelsen kan have betydning for udlændingemyndighedernes behandling af en sag efter udlændingeloven – mens afgørelser om udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1, træffes på baggrund af en vurdering, der tilvejebringes efter fremgangsmåden i udlændingelovens § 45 b.

Efter udlændingelovens § 45 b, stk. 1, vurderer integrationsministeren på baggrund af en indstilling fra justitsministeren – til brug for behandlingen af en sag efter udlændingeloven – om udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Vurderingen af, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, skal lægges til grund ved udlændingemyndighedernes afgørelse af sagen.

Justitsministerens indstilling over for integrationsministeren om, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, sker på baggrund af initiativ fra Politiets Efterretningstjeneste (PET).

For så vidt angår PET's vurdering af, om der bør tages initiativ til, at justitsministeren over for integrationsministeren indstiller, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, anføres det i forarbejderne til bestemmelsen i udlændingelovens § 25, nr. 1 (lovforslag nr. L 32 af 13. december 2001, s. 22), at PET i overensstemmelse med sine arbejdsopgaver naturligt vil være beskæftiget med at efterforske sager også vedrørende udlændinge. Der vil kunne være tale om, at der i forbindelse med efterforskningen træffes forskellige præventive foranstaltninger, at der indhentes retskendelser, eller at der gennemføres forskellige former for overvågning. Grundlaget for PET's aktiviteter i forbindelse med en sådan efterforskning vil i sagens natur være en vurdering fra efterretningstjenestens side af, om der er rimelig grund til at undersøge, om den pågældende udlænding udgør eller vil kunne komme til at udgøre en fare for statens sikkerhed.

Det er klart, at ikke alle udlændinge, som PET måtte have indledt en efterforskning imod, vil

falde inden for rammerne af udlændingelovens § 25, nr. 1. Der skal således konkret være tale om en mere kvalificeret fare for, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, for at det kan anses for at være tilfældet.

Det er endvidere anført i forarbejderne til bestemmelsen i udlændingelovens § 45 b (lovforslag nr. L 32 af 13. december 2001, s. 31), at hvis det må antages, at det forhold, at en udlændings opholdstilladelse inddrages, og at den pågældende udvises af landet, vil kunne skade efterretningstjenestens virksomhed – herunder efterforskningen af konkrete sager eller hensynet til beskyttelsen af kilder – fordi vedkommende herved gøres bekendt med, at den pågældende anses for en fare for statens sikkerhed, har justitsministeren ikke pligt til over for integrationsministeren at indstille, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed.

Det er min opfattelse, at udlændingelovens § 25 imødekommer behovet for udvisning af udlændinge, der af myndighederne skønnes at udøve aktiviteter, der er uønskede i Danmark.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 4555 stillet af samme spørger.

Spm. nr. S 4557

Til integrationsministeren (28/6 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Mener ministeren, at udlændingelovens § 25 er stærk nok til, at man med baggrund heri, kan udvise terrormistanke om ophold her i landet?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 4556.

Svar (23/7 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 4556 stillet af samme spørger.